NN 129/2020 (23.11.2020.), Presuda Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: 10 UsI-982/2020-9 od 9. studenoga 2020.

UPRAVNI SUD U RIJECI

2465

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja D. Š. iz D. R., A. P., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe A. H. d. o. o., sa sjedištem u Z, V. p., radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 9. studenoga 2020.,

presudio je

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/20-01/342, urbroj: 376-05-20-4 od 24. lipnja 2020., te se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/20-01/342, urbroj: 376-05-20-4 od 24. lipnja 2020., odbačen je zahtjev za rješavanje spora između korisnika D. Š. i operatora javnih komunikacijskih usluga A. H. d. o. o. iz Z., zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi kako je do 1. kolovoza 2019. bio korisnik fiksnog interneta operatora A., a od mjeseca kolovoza 2019., da je korisnik usluge fiksnog interneta O. T. d. d., a koji operator da je u njegovo ime raskinuo ugovor sa A., a da A. navodi kako nije zaprimio zahtjev za raskid ugovora. Dopisom O. T. d. d., isti navodi da je izvršio raskid ugovora sa A. i prijenos broja xxxx i da je A. s prijenosom broja trebao raskinuti sve usluge 21. srpnja 2019., ali da je jedinstvenu izjavu o raskidu usluga odbio uz naznaku da je korisnikov broj trajno isključen, te da je O. t. d. d. naknadno putem mail-a zatražio prijenos trajno isključenog broja, a A. da tužitelja nije ni na koji način izvijestio da je odbio prihvatiti jedinstvenu izjavu o raskidu usluga O. t. d. d. te da je korisnik dužan osobno raskinuti ugovor. Dalje ističe da je račune za pružene usluge za mjesec kolovoz, rujan i listopad 2019. pravovremeno izjavio A. i to: 25. listopada 2019., 2. prosinca 2019. i3. siječnja 2020., u kojim prigovorima je tražio storniranje računa u potpunosti, te da iz osporavanih računa nedvojben proizlazi da je dospijeće računa mjesec kolovoz 13. rujna 2019., za mjesec rujan 15. listopada 2019. i za mjesec listopad 15. studenoga 2019., a prema odredbama članka 50. Zakona o elektroničkim komunikacijama, da se prigovor protiv računa za pruženu uslugu može podnijeti u roku od 30 dana od dana dospijeća računa za pruženu uslugu, iz čega proizlazi da je prigovor pravovremeno podnijet. Također smatra kako tuženo tijelo u rješavanju njegova zahtjeva nije proveo ispitni postupak, te ističe da bez obzira na datum sastavljanja ugovora o komunikacijskim uslugama, ugovor se počinje primjenjivati od dana kada je ugovorena usluga postala dostupna korisniku i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako prigovara u cijelosti navodima iz tužbe i da je utvrdio pravo stanje stvari, te ističe da je razmatrao jesu li ispunjene zakonske pretpostavke za odlučivanje i navodi kako prigovor tužitelja od 7. siječnja 2020. nije pravovremen, da je podnesen izvan roka od 30 dana prema članku 50. stavak 1. i 3. ZEK-a, odnosno protekom rokova u odnosu na dospijeće računa, kao i u odnosu na saznanje za radnju ili propust operatora, odnosno povredu odredaba pretplatničkog ugovora i da je postupio sukladno odredbi članka 41. stavka 2. ZUP-a i ističe kako je njegova nadležnost vezana za pojedinačne sporove između korisnika i operatora propisana člankom 51. ZEK-a i da nije ovlašten odlučivati o pitanjima koja nisu u domeni njegove nadležnosti i predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

U ovom sporu provedena je rasprava na ročištu održanom 2. studenoga 2020. u prisutnosti službenik osoba tuženika, a u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja i zainteresirane osobe, čime je strankama, u smislu odredbe članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

Službena osoba tuženika ostala je kod svih navoda iz obrazloženja osporavanog rješenja i odgovora na tužbu.